

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ • ۸۸۹۳۶۲۷۰ • شماره: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: مصمیم

روزنامه شتر

سه‌شنبه ۲۸ اسفند ۱۴۰۳ • ۱۷ رمضان ۱۴۴۶ • ۱۸ مارس ۲۰۲۵ • سال بیست‌ویکم • شماره ۵۰۷۷ • ۱۲ صفحه • اذان ظهرتهران ۱۲:۱۲ • اذان مغرب ۱۸:۲۲ • اذان صبح فردا ۴:۴۶ • طلوع آفتاب ۶:۰۹

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily1

instagram:sharghdaily1

عملیات شست‌وشو و غارروبی کبند مطهر حرم حضرت رضا علیه‌السلام جهت رفع غبار و جلای بیشتر در آستانه عید نوروز، از پنجشنبه ۲۳ اسفند به مدت چهار روز با حضور ۱۱ نفر از استادکاران سازمان عمران و نگهداری حرم مطهر رضوی در حال برقراریست.عکس:محسن بخشندهایرنا

یادداشت

چگونه از نوروز تابستانی به نوروز بهاری رسیدیم؟

همه براساس سنت ملیّی خاص، آیین‌های ویژه یا مرتبط با ادیان، دین و باورهای معین هستند، اما این عید در ذات خودش تنوع و کثرت را به همراه

می‌آورد. کثرتی که در نهایت به یک وحدت تبدیل می‌شود و این ویژگی مهم عید نوروز برای ماست. نیازی که امروزه داریم چنین است. بارها صحبت شده که چرا نوروز مانند عید کریسمس و… دارای نماد عمومی و شکل خاص نیستند، می‌دانیم که در کنار این سفره، بسیاری از بزرگان قدیمی و شخصیت‌های مهم ما نشسته‌اند. در حداقل هزاره اخیری که گذشته، بزرگانی مثل سعدی، مولوی و حافظ کنار همین سفره نشسته‌اند و هیچ یک به صراحت ثابت‌بودن و یکسان‌سازی را تبلیغ نکرده‌اند. تنوع اصل سفره ماست، اگر چه از کندم گرفته تا روشنی آب و شمع و دیگر موارد قرار می‌گیرد و هرکس بر اساس ویژگی و تعلق خاطری که دارد، سفره را آرایش می‌کند. پس مهم برگزاری این آیین و در زمان معین همه را کنار هم گردآوردن است. این ویژگی نوروز است که می‌تواند گستره‌ای در سطح جهان برای خودش به همراه بیاورد. بسیار صحبت‌ها می‌شود که مثلاً در نوروز اگر با عزاداری‌ها و موارد مختلف توأم می‌شود، چگونه است. می‌دانید که تقویم قمری چرخش دارد و بارها و بارها طی قرون مختلف این دو مورد با هم تقارن یافته و مردم خود، مهم‌ترین حافظان آیین و سنت و باورهای دینی در کنار این ویژگی‌های فرهنگ ملی خویش هستند و به خوبی توانسته‌اند تقابل یا هماهنگی را به وجود بیاورند که تا به امروز ادامه پیدا کرده. همچنان که گفتم یک‌هazard نوروزی از ویژگی‌های مهم عید است. قدیمی‌ترین یک ما حاجی فیروز

از دوران عیلامی و چند هزار سال پیش به عنوان پشدارت‌دهنده بهار است. کسی است که بر اساس یک سنت و آیین قدیمی به زیر زمین رفته و سپس در شرایط خاص به روی زمین می‌آید. یک‌هazard دیگری مثل تکم و نوروز خوانی و… هم وجود دارد. به این دلیل اشاره کردم که گاه در سال‌های ویژه می‌بینیم که نوروز خوانی از ویژگی‌های خاص‌تری برخوردار است. وقتی به نوروز نگاه می‌کنیم و سلام عید را طی زمان‌هایی که برگزار شده می‌بینم که در روز اول فروردین عید بیشتر جنبه شخصی و در شش فروردین عید جنبه عمومی خودش را پیدا می‌کند. موارد بسیار معینی است و امروز بیشتر خواستم از تاریخچه نوروز و ویژگی نوروز صحبت کنم و به عنوان یکی از مصداق‌ها که چگونه همگان را به هم نزدیک می‌کند، به این موضوع بپردازم که مثلا نزد مسلمانان، عید وقتی جنبه رسمی دارد که نماز ویژه و دعای خاص و غسل داشته باشد، مثل عید فطر و عید قربان. عید نوروز از تمام این ویژگی‌ها برخوردار است و یکی از اعیاد رسمی مسلمین است. به روز سیزده فروردین اشاره کردم که می‌بینیم در کنار سنت و آیین‌های ایرانی و باورهای ما، از مسائل سبزی و برکشت به اینکه از نظر اسطوره‌ه اولاد چه کسانی بوده‌ایم و بشر در ابتدا مشی و شیشانه که از گیاه ریواس هستند، چگونه شکل گرفته‌اند که توسط بز سفید نگهداری شده‌اند. یک داستان جالب توجه دیگر منسوب به حضرت سلیمان است که می‌گویند سلیمان در اول عید انگشتر خود را از شکم ماهی پیدا می‌کند و به همین خاطر ماهی می‌خوریم تا حقیقتی را دریابیم، در روز سیزدهم می‌گویند هر آن کس با من است، به بیرون شهر بیاید و دیگران که با دیو هستند، در شهر بمانند. سنت‌های قدیم ایرانی، سنت‌های جدید، باورهای مختلف همه با هم در روزهای مختلف عید خودش را نشان می‌دهد. در آخر به این جمع‌بندی می‌رسیم که نوروز امروز، نوروزی است که معرف صلح، همزیستی، همگرایی و وفاق میان گروه‌های مختلف قومی و تنوع مذهبی است که می‌تواند همگان را گرد هم جمع کند تا به یکدیگر نزدیک شوند. فراموش نکنیم کسانی که نوروز برگزار می‌کنند، در واقع به نوعی به ایرانیت خویش گشوا می‌دهند و به یاد می‌آورند که ایرانی هستند.

آیا ۱۴۰۴ سال عبور از موانع و گشودن افق‌های تازه خواهد شد؟!

یکی از مسائل اصلی در سال ۱۴۰۴، تداوم تحریم‌ها و پیامدهای آن بر اقتصاد و معیشت مردم است. تحریم‌ها تنها به اقتصاد کشور آسیب نمی‌زنند، بلکه دو رکن مهم دیگر توان ملی را نیز فرسوده می‌کنند؛ معیشت مردم و رضایت عمومی از حاکمیت. استمرار این شرایط نه‌تنها فشارهای اقتصادی را افزایش می‌دهد، بلکه سرمایه اجتماعی را نیز کاهش داده و تلاش برای رفع تحریم‌ها، تدابیر هوشمندانه‌ای برای کاهش تبعات آنها اتخاذ شود. نحوه مواجهه با پیامدهای کمبود خدمات عمومی همچون دارو، برق و آب، ازجمله مسائل حیاتی در سال ۱۴۰۴ خواهد بود. در این شرایط، مدیریت صحیح منابع، اصلاح سیاست‌های حمایتی و بهره‌گیری از راهکارهای فناوریانه، می‌تواند تاب‌آوری جامعه را افزایش دهد. همچنین نقش رسانه ملی در تبیین واقعیت‌ها، جلوگیری از سیاه‌نمایی و مدیریت افکار عمومی بیش از پیش اهمیت پیدا می‌کند. رسانه ملی باید از فضای پروپاگاندایی بی‌حاصل فاصله گرفته و به‌عنوان پلی میان دولت و مردم، روایت‌های واقع‌بینانه و امیدبخش ارائه دهد. دولت هم لابد باید یک نقشه راه مشخص برای مدیریت این شرایط ترسیم کند. علاوه بر تلاش برای کاهش فشارهای خارجی از طریق دیپلماسی هوشمندانه، لازم است سیاست‌های داخلی نیز به نحوی تنظیم شوند که اقتصاد کشور تاب‌آور بیشتری در برابر نوسانات داشته باشد. همچنین ایجاد شفافیت اقتصادی و مبارزه با فساد ازجمله عواملی است که اعتماد عمومی را تقویت کرده و فضای کسب‌وکار را بهبود می‌بخشد. در حوزه سیاست خارجی، ایران در سال ۱۴۰۴ با چالش‌های متعددی روبه‌رو خواهد بود. یکی از مهم‌ترین دغدغه‌ها، تنظیم روابط با کشورهای غربی و همسایگان منطقه‌ای است. در شرایطی که تعاملات جهانی در حال تغییر است، ایران باید با دیپلماسی هوشمندانه و پرهیز از سرسختی‌های غیرضروری، مسیر جدیدی برای همکاری‌های اقتصادی و سیاسی ایجاد کند.

مرور تجربه‌های گذشته، به‌ویژه دیپلماسی ناک‌آورد و نابخردانه دولت نهم در اواسط دهه ۸۰ که منجر به ارجاع پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت و صدور قطع‌نامه‌های پی‌درپی و تحریم‌های سنگین شد، می‌تواند درس آموز باشد. تصمیمات نادرست در آن دوران، کشور را در شرایطی قرار داد که هزینه‌های اقتصادی و بین‌المللی فراوانی بر آن تحمیل شد. امروز نیز ضروری است که سیاست‌گذاران با نگاهی واقع‌بینانه و درک صحیح از محیط بین‌المللی، از تکرار اشتباهات گذشته پرهیز کنند.

حکایت امیدودل‌های ما

نقیس‌زارع‌کهن

دوراهی سرنوشت

قادرباستانی تبریزی

درعین‌حال باید توجه داشت که تعامل با جهان به معنای پذیرش همه مطالبات طرف مقابل نیست. هنر دیپلماسی در این است که ضمن حفظ منافع ملی، از فرصت‌های موجود در نظام بین‌الملل برای پیشبرد اهداف اقتصادی و امنیتی کشور بهره‌برداری شود. ایجاد توازن در روابط خارجی، پرهیز از تقابل غیرضروری، توسعه همکاری‌های منطقه‌ای و بهره‌گیری از ظرفیت‌های اقتصادی و ژئوپلیتیکی ایران، ازجمله راهکارهایی است که می‌تواند جایگاه کشور را در عرصه جهانی تقویت کند. اگر ایران بتواند در سیاست خارجی، راهبردی عمل‌گرایانه و مبتنی بر منافع ملی اتخاذ کند، بسیاری از چالش‌های اقتصادی و سیاسی کشور نیز قابل مدیریت خواهد بود. همکاری‌های منطقه‌ای، نقش کلیدی در کاهش فشارهای بین‌المللی خواهد داشت. تقویت روابط با کشورهای همسایه، بهره‌گیری از ظرفیت‌های اقتصادی منطقه‌ای و توسعه دیپلماسی اقتصادی، جایگاه ایران را در معادلات بین‌المللی بهبود خواهد بخشید. همچنین کاهش تنش با قدرت‌های جهانی، زمینه‌ساز رفع برخی از محدودیت‌های موجود و بازشدن درهای جدید برای تجارت و سرمایه‌گذاری خواهد شد. یکی از نگرانی‌های اساسی مردم در سال ۱۴۰۴، وضعیت معیشت و ثبات اقتصادی است. تورم، کاهش قدرت خرید و نوسانات ارزی، ازجمله چالش‌هایی است که به‌طور مستقیم بر زندگی مردم تأثیر می‌گذارد. بنابراین دولت پزشکیان باید از طریق اقناع دولت‌های موازی قدرتمند، برنامه‌ای جامع برای ایجاد ثبات اقتصادی و بهبود شرایط معیشتی تدوین کند. نخستین گام، اصلاح ساختار اقتصادی کشور است. وابستگی شدید به درآمد‌های نفتی، سیاست‌های ناپایدار مالی و مشکلات در نظام بانکی ازجمله عواملی هستند که اقتصاد ایران را در برابر

نگاه

عجب سالی را پشت سر گذاشتیم. چه فرازوفرودهایی تجربه کردیم. اتفاقاتی که هرکدام برای هفت پشت ملتی بس است. امید بریدیم و امیدوار شدیم؛ امیدوار شدیم و دل به دریا زدیم؛ دل به دریا زدیم و وارد چالش شدیم؛ وارد چالش شدیم و برنده شدیم؛ برنده شدیم و دست یاری دراز کردیم؛ دست یاری دراز کردیم و… باز ناامید شدیم و باز امیدوار شدیم و باز ناامید و… و این نمودار سینوسی هنوز ما را با خود می‌کشد و ادامه دارد…

نمی‌دانم چه خواهد شد اما آنچه مشخص است، اینکه چالش‌های پیش‌رو زیاد است. نگاهی به نمودارهای اقتصادی، ناترازی‌های موجود، رویکردهای بین‌المللی نسبت به کشورمان، حتی سد خالی و غمناک کرج،

یادداشت

چشم‌انداز سال ۱۴۰۴ برای وکلای دادگستری ایران

ابراهیم یوبی

وکیل دادگستری

ساماندهی می‌کند. عدم شفافیت و بهره‌وری کافی از سرمایه‌های این نهاد، همیشه مورد نقد جامعه وکالت بوده است. افرادی که سخن از ادغام مرکز مشاوران قوه قضائیه و کانون‌های وکلا می‌زنند، برنامه‌ای برای آینده مشترک این صندوق ندارد. امید که در سال ۱۴۰۴ شاهد خدمات بیشتر و شفاف‌تر و بدون تبعیض به همه وکلای دادگستری ایران باشیم.
چهارم، کانون وکلای دادگستری مرکز:
همچنان کشمکش بر سر انتخاب اعضای هیئت‌مدیره جدید و چونگی ادامه فعالیت هیئت‌مدیره گذشته، موضوع اول قدیمی‌ترین نهاد حرفه‌ای وکالت در ایران است. جالب اینکه انتشار آگهی ثبت‌نام اول خرداد ۱۴۰۳ انجام شد، اما با فرازوفرودهای فراوان، قرار است انتخابات جدید در اول خرداد ۱۴۰۴ برگزار شود. گرچه فشارهای همه‌جانبه و غیرعادی موجب کناره‌گیری منتخب اول انتخابات ۱۹ مهر ۱۲ فرد شایسته از میان تأییدصلاحیت‌شدگان، همچنان باقی مانده است.
پنجم، اتحادیه کانون‌های وکلای دادگستری ایران (اسکودا):
در اردیبهشت‌ماه خربی به بیرون درز کرد که مدیران اسکودا در جلسه‌ای که هنوز در مورد آن اطلاع‌رسانی رسمی نشده است، «نشان درجه یک وکالت» را به خانم سکینه‌سادات پاد (دستیار رئیس‌جمهور در پیگیری حقوق و آزادی‌های اجتماعی) اهدا کرده‌اند. عطای نشانی که وجود خارجی ندارد، بدون روشن‌شدن دلیل انتخاب فردی که به او اهدا شده که عضو مرکز

همه و همه نشان‌های بر سختی‌های پیش‌رو هستند، اما همیشه شایدی در کار است. برای من که سال گذشته ناسازگاری‌هایش را تا آخرین روزها نشانم داده و تا آخرین مراحل ناامیدی، خشم و غم پیش رفتم، سخت‌تر است از امید بگویم. وعده بداهه که همه چیز روبه‌راه می‌شود، همه درها باز می‌شود و حال دل‌ها خوب می‌شود.

اما حکایت امید برای من حکایت کاشتن درخت است؛ درختی که از کوچکی آیش می‌دهی و بزرگش می‌کنی.

راهکار من در برابر لشکر غم این است که درخت را بکاریم شاید ما در سایه‌اش نلشینیام. اما، این خیال که روزی کسی خسته و خاک‌آلود و عرق‌ریزان در سایه‌اش بنشیند و نفسی تازه، کند، دلگرم‌مان می‌کند. این‌طور نیست؟

نظرخوانی

آرزوهایی به فراخانی تمدن وتبارایران

پیمان شوقی

منتقدسینما

برای ما مردمان ساده که درکی از چپستی سیاست نداریم و در روزمرگی‌های خود زخمی ناترازی‌ها هستیم، پیش‌بینی فردا هم شوخی است. چه رسد به ماه و سال؛ به‌ویژه اگر در حال‌وهوای غلابی و آرمان‌ها غوطه‌ور باشیم و بی‌خبر از عقل مال‌اندیش. اما معجزه «عقل شهودی» که قرن‌هاست داستان فکر ایرانی را رقم زده، همچنان امیدوارمان می‌کند به چاره‌سازی «من»هایی که در هر عصری، در گستره‌ای به وسعت دامنه‌های شرقی هندوکش تا سواحل مدیترانه ظاهر شدند و برای سده‌ها خرد و راستی را در جغرافیای شگرف تمدن آریایی پاسداری کردند. پس با وجود انباشت کاستی‌ها در درازنای فصل سرد، ایمان بیاوریم پیش‌رو نگاه کنیم تا از هم‌نوازی ارکستر اندیشه‌های ما، انرژی مثبتی در جهان موج بزند و آن شود که باید باشد.

می‌گویند بنیاد هستی بر اعتدال است. امروز دیگر به اسطوره غلبه نهایی جریان زندگی بر زوال باور نداریم و فقط امیدواریم به برابری این دو نیرو و مقاومت‌نیکویی بر پلیدی. کنشی هرچند کوچک در این راه، سهم هر یک از ما آدمیان است در این چهارروزه حیات، ابزارمان در این جدال جیزی جز «تدبیر» نیست. همان تدبیر که توان سنجش امور و احوال و انتخاب گزینه‌های منتهی به خیر جمعی‌نیکویی بر پلیدی. بهترین آرزو برای کشور و هم‌میهنانم در سال جدید، شمول تدبیر است بر زندگی؛ تا افراط‌ها به فراموشی روند و نظریه‌ها به باران اعتدال شسته شوند.

میسوی خرد ایرانی، تدبیر را خود حاصل اندیشه می‌داند و برای پرواز اندیشه دو بال می‌گوید: آگاهی و انصاف. آگاهی از عطش دانایی می‌آید و انصاف از زدودن پیش‌داوری‌ها. در کار من که داوری فیلم‌هاست، این ویژگی‌ها اهمیتی دوچندان دارند؛ چراکه صحبت از امر قضایوت است و رسالتی به بزرگی تعداد مخاطبان و ساعات عمر سازندگان آثار دارد. لغزش‌های فراوانم از این دو ویژگی در سال‌های ناپختگی و شرم ناشی از عواقب لغزش‌ها، به من آموخته که پیش از گشودن زبان یا گذاشتن انگشت بر صفحه کلید، مدتی اندیشه‌کنم. از سرعتم می‌کاهد، اما از شرم ناپختگی‌ها هم می‌کاهد. پس آرزو می‌کنم در مهین من جهالت‌ها و یکدندگی‌ها جای خود را به دانایی و انصاف بدهد تا مجال اندیشه و گفتار و کردار نیک برای همگان از صدر تا ذیل فراهم شود.

ناراستی را به درستی مادر تمام کجی‌ها گفته‌اند. آسان از فتنه اهریمن دروغ که به گواهی تاریخ همواره بر جان این مردم -تمام مردمان- نشسته و دریغ که از مغفک تاریک قلب‌ها و زبان‌های خودمان بر خودمان تیر می‌اندازد. نشانندن ناراستی به جای راست، آسان‌ترین و همه‌گیرترین راه برهم‌زدن اعتدال در جهان است که جاده تعالی را به بیراهه می‌برد و بر شمار سپاه خونریز زوال‌انگیز می‌افزاید. باشد که همگی ما ایرانیان را گریز از دروغ و ناراستی باشیم تا شاید از گزند آن در امان بمانیم.

بیش از این چه می‌شود اندیشید می‌آیند؟ می‌دانم رؤیایایی‌هایی از جنس این یاداشت، شرط بلاغ نیستند؛ زیرا نسلی جدید از راه رسیده و در کار است تا فردا را مطابق ذوق و نیاز خود رقم بزند. دنیای ذهنی و منساب حرکت این نسل شاید فرصت تأمل در مفاهیمی چنین اتزاعی را به ایشان ندهد. پس در ذمه طایفه فرهنگ‌آفرینان است که زبان آنها را بیاموزند و رازهای ماندگاری فکر ایرانی را به زبان فیلم و رمان و نمایش و ترانه و تابلو و نوا و رقص و شعر به آنان برسانند. بزرگ قبیله ما پیش از این در سنگسار ناهمی و بی‌تدبیری و دروغ و تعصب‌ها فرمود؛ «جهان را چاره جز فرهنگ نیست». پس آرزوی آخرین من و ما بی‌تردید دوام فرهنگ و فرهنگ‌سازان ایران و مانایی‌شان در برافراشتن فانوس برای جدال با تاریکی دروغ، جهل و بی‌مایگی است. روزگارشان خجسته باد.